



Arrest

nr. 182 590 van 21 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2016.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 4 oktober 2016, waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Kilinochchi, gelegen in de Noordelijke provincie van Sri Lanka, en bent u in het bezit van de Sri Lankaans nationaliteit. U bent gehuwd met S.K. met wie u één minderjarige dochter, Su.K., heeft. Uw echtgenote en dochter verblijven in Point Pedro, Sri Lanka.

Op 3 februari 2012 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Op 21 september 2012 werd hierin door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus genomen. Op 26 oktober 2012 werd deze beslissing in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 8 mei 2013 diende u in België een tweede asielaanvraag in. Op 4 juni 2013 werd hierin door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (13 quater) genomen. Op 8 december 2013 diende u in België een derde asielaanvraag in. U wijzigde uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. U gaf aan toen over uw detentie na de oorlog (in het bijzonder over de tijdsduur van uw verblijf in detentie en de wijze van vrijkomen), over uw verleden in de LTTE (liberation Tigers of Tamil Eelam of Tamiltijgers) en over de amputatie van de vingers van uw vader voorheen gelogen te hebben. U gaf tevens te kennen in 2009 de Vanni-regio verlaten hebben en toen via de zee richting Jaffna te zijn gevlucht waar u door het leger op zee werden onderschept ter hoogte van Point Pedro. U werd ontmakserd als lid van de LTTE en eerst vastgehouden in kamp Munai waar u verbleef tot het einde van de laatste strijd (18 mei 2009 eindigde de oorlog). Hierna werd u in mei 2009 overgeplaatst naar een legerkamp in Sempiyampattu. Daar zat u vermoedelijk 5 à 6 maanden vast, waarna u tegen betaling vrijkwam. Hierna begaf u zich naar Vavuniya.

Wat uw verleden in de LTTE betreft, verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag in de periode voor het vredebestand in Sri Lanka (2002-2006) lid te zijn geworden van de LTTE. U volgde uw basistraining samen met toekomstige leden van de special eenheid Special Motorbike Brigade of Motor Uunthuruli Padaiyana van de LTTE. Hierna werd u als chauffeur ondergebracht bij de vervoersafdeling (Vakana Pirivu) van de LTTE, waarbij u werd u werd uitgestuurd naar de gevechtsslinies waar u voedselvoorraden en wapens moest bezorgen en gewonde strijders moest ophalen. Tijdens de laatste oorlog (Eelam IV) werd u tevens als strijder ingezet aan de frontlinie. U diende daar onder Theepan.

In 1999 geraakte uw vader zijn vingers kwijt nadat hij mishandeld werd door militairen op weg naar Mannar. Voorts gaf u te kennen dat uw vader omwille van u in 2013 problemen kende in Kilinochchi. Op 26 september 2013 kwamen onbekenden langs bij hem thuis op zoek naar u. Hij informeerde hen dat u naar India vertrokken was. Op 8 november 2013 kwamen opnieuw onbekenden langs. Omdat hij aan zijn belagers niet kenbaar wou maken waar u zich werkelijk bevond, werd hij ditmaal in elkaar geslagen. Uw vader heeft van deze feiten aangifte gedaan. Eind mei 2015 werden u echtgenote en uw dochter opgepakt door CID in Negombo, waar ze sinds uw vertrek uit Sri Lanka ondergedoken leefden. Hun arrestatie hield verband met uw persoon. Na betaling van 20.000 euro zijn ze toen vrijgekomen. Hierna verhuisden ze naar Point Pedro. U nam hier in België deel aan een Hieldendagviering. Hierbuiten heeft u nooit enige andere politieke activiteiten in België gehad.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende nieuwe documenten neer: de registratie van de klacht van uw vader bij de HRCSL, 20/11/12, onder nummer HRC/KI/110/2013; een Report Calling van de HRCSL, klachtnummer HRC/KI/110/2013, overgemaakt aan het politiekantoor Kilinochchi; een klachtenbrief van uw neergelegd bij HRCSL op 13/11/13; de registratie van de klacht van uw vader door de politie te Kilinochchi, in Singalees opgetekend en opgemaakt op 06/11/13; een attest van uw psycholoog in Nederland d.d. 03/04/13; een brief advocaat Linda Luytens en een foto van u zelf in uniform van de LTTE achterop op een motorfiets.

B. Motivering

Op een asielzoeker rust de verplichting om doorheen de procedure steeds zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte, coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door hem gekende problemen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst hebben en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de Belgische asielinstanties blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst kan in dit verband verwezen worden naar welbepaalde door u ten overstaan van het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen over uw doen en laten bij de LTTE ten tijde van de oorlog in Sri Lanka. Zo verklaarde u aanvankelijk bij uw **eerste asielaanvraag** in het jaar 2005 gedurende 11 maanden lid te zijn geweest van de LTTE en in die periode als chauffeur voor hen gewerkt te hebben. Aangezien dit in de periode van vredesbestand (die duurde van 2002 tot 2006) viel, diende u niet deel te nemen aan gevechten (CGVS 1ste asielaanvraag, p. 4 en 5). Tijdens uw derde en huidige asielaanvraag wijzigde u deze verklaringen. Bij uw **eerste gehoor op het CGVS in uw huidige asielaanvraag** verklaarde u ditmaal reeds in 2002 lid te zijn geweest van de LTTE en tot de laatste strijd in 2009 aan de oorlog te hebben deelgenomen. U was als sectieverantwoordelijke verantwoordelijk voor sectie Wada poor Munai of Noordelijke gevechtsszone en maakte deel uit van de eenheid **Motor Uunthuruli Padai/Padayana** (of Special Motorbike brigade). U stond in voor logistieke taken en

nam zelf als strijder nooit deel aan de gevechten (CGVS 25 september 2014, p. 18 tem 22). Ter staving van deze feiten legde u een foto neer van uzelf in militaire gevechtsskledij die u van het internet had gehaald (CGVS 25 september 2014, p. 18 en 22). U had deze foto tevens reeds neergelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw tweede asielaanvraag. U gaf hierbij te kennen in de Vanni-regio (waar de laatste oorlog Eelam IV werd uitgevochten) werk te hebben gedaan dat anderen niet durfden uit te voeren (CGVS 25 september 2014, p. 7). Bij uw **tweede gehoor op het Commissariaat-generaal in uw huidige asielaanvraag** beaamde u lid te zijn geweest van de LTTE. In tegenspraak met uw eerdere verklaringen stelde u evenwel aanvankelijk **slechts 2 of 3 jaar en dit sinds 2002 lid te zijn geweest van de Tijgers** (CGVS, 25 juni 2015, p. 2). U corrigeerde dit vervolgens door aan te geven van **2002 tot 2009 lid te zijn geweest van de LTTE**. Van eerdere activiteiten voor het bejaardentehuis van de Tijgers maakte u ditmaal niet langer melding (CGVS 25 juni 2015, p. 2). U gaf wel aan na een basistraining van 3 maanden ondergebracht te zijn bij de eenheid Wada Poor Munai die viel onder de Padayani of brigade Wagana Pakuthy, wat de motor vervoersafdeling van de LTTE was (CGVS, 25 juni 2015, p. 2 en 3). U gaf te kennen in het verleden verantwoordelijk te zijn geweest voor een compagnie van 7 personen (CGVS 25 juni 2015, p. 4). Andermaal gaf u aan slechts verantwoordelijk te zijn geweest voor logistieke taken en nooit deelgenomen te hebben als strijder aan de gevechten (CGVS 25 juni 2015, p. 4). Geconfronteerd vervolgens met uw verklaringen afgelegd tijdens uw eerste asielaanvraag, toen u stelde slechts 11 maanden in 2005 lid te zijn geweest van de LTTE, gaf u aan hierover voorheen gelogen te hebben uit schrik (CGVS 25 juni 2015, p. 5). U gevraagd of u ooit deel uitmaakte van de Special Motorbike Brigade of Motor Unthuruli Padaiyana van de LTTE, gaf u als antwoord dat uw sectie wel deel uitmaakte van de eenheid Unthuruli Motor welke evenwel niet hetzelfde is als de (Motor) Unthurulli Padayani. U gaf tevens aan dat deze laatste eenheid is een speciaal getrainde eenheid is om kampen en patrouillerende trucks van het leger aan te vallen (CGVS 25 juni 2015, p. 5). Niet alleen is dit in tegenspraak met uw verklaringen afgelegd bij uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal in uw huidige asielaanvraag, u gevraagd hoe u uw foto in gevechtsskledij van de LTTE had teruggevonden op het internet, gaf u als antwoord dat u deze vond door via google.com Unthurulli Padayani in te tikken. U vond deze foto bij bovendien bij een artikel over (Motor) Unthurulli Padayani. Geconfronteerd met het feit dat het toch opmerkelijk is dat uw foto wordt teruggevonden bij een artikel van een speciale eenheid waarvan u verklaart geen deel te hebben uitgemaakt, paste u andermaal uw verklaringen aan door te antwoorden dat u wel degelijk deel uitmaakte van de sectie (Motor) Unthurulli Padayani, maar dat deze was onderverdeeld in verschillende afdelingen, ondermeer een gevechtsteam, een vervoersdienst en een distributieteam. U maakte deel uit van deze vervoersdienst en was bijgevolg enkel belast met logistieke taken (CGVS 25 juni 2015, p. 7). U beaamde vervolgens wel degelijk deel uitgemaakt te hebben van de Motor Unthurulli Padayani (CGVS 25 juni 2015, p. 7). U beaamde tevens dat de door u neergelegde foto werd gemaakt tijdens de inhuldigingsceremonie van deze eenheid (CGVS 25 juni 2015, p. 6). U bleef er evenwel bij geen bijzondere training tot special forces te hebben gekregen (CGVS 25 juni 2015, p. 8). Geconfronteerd vervolgens met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Motor Unthurulli Padayani een speciale eenheid binnen de LTTE was die opgeleid en getraind werd om deel te nemen aan de gevechten, gaf u vervolgens andermaal te kennen enkel logistieke taken in de LTTE te hebben verricht (CGVS 25 juni 2015). Na u hierna enige bedenktijd te hebben gegeven, wijzigde u uw verklaringen hieraangaande door toe te geven wel degelijk door de LTTE aan de frontlinie te zijn ingezet om deel te nemen aan de gevechten. Dit gebeurde helemaal op het einde van de oorlog in de plaatsen Yakachchi, Muhamalai en Nethaliyaru (Tharmapuram). Op die laatste locatie vonden hevige gevechten plaats. U vocht gedurende ongeveer 2 maanden mee in Nethaliyaru (CGVS 25 juni 2015, p. 8, 9 en 11). U viel toen onder het bevel van Theepan (CGVS 25 juni 2015, p. 8 en 9). U gaf tevens te kennen dat de Motor Unthurulli Padayani tot een speciaal Padayani (bataljon) werd gevormd, maar dat u hiervan geen deel uitmaakte (u haalde de selectie niet) en dat u eigenlijk al voor 2002 of voor het Vredesbestand lid werd was van de LTTE. U zat op dat ogenblik nog op school. U kan zich evenwel niet meer herinneren wanneer u zich juist bij de LTTE aansloot (CGVS 25 juni 2015, p. 8 en 9). U gaf later wel te kennen op 16-jarige leeftijd (rond het jaar 2000 dus) gestopt te zijn met uw school (CGVS 9 februari 2016, p. 8). U wijzigde vervolgens nogmaals uw rol in de LTTE door aan te geven dat u onder de afdeling wagens van Kutti Annai viel en in feite geen deel uitmaakte van deze Motor Unthurulli Padayani, welke een speciale gevechtseenheid van elite-soldaten was (CGVS, p. 9 en 10). U ontkende ditmaal ook binnen de LTTE een sectie te hebben geleid en/of een verantwoordelijke functie te hebben bekleed en gaf aan hierover tijdens uw vorig gehoor misbegrepen te zijn (CGVS 25 juni 2015). Gepolst naar uw loopbaan bij de LTTE in uw derde gehoor op het Commissariaat-generaal in uw huidige asielaanvraag gaf u ditmaal te kennen altijd in de LTTE deel uitgemaakt te hebben de motorafdeling of Vakana Pirivu welke een onderdeel is van de voertuigafdeling van de LTTE, waar u allerlei logistieke taken moest uitvoeren. U had daarvoor weliswaar basistraining gevolgd samen met leden van de (Motor) Unthuruli Padayani maar kwam vervolgens terecht bij Vakana Pirivu. Deze twee

afdelingen of eenheden hadden voor de rest volgens u niets met elkaar te maken (CGVS 9 februari 2016, p. 2 en 3). U kwam wel met hen in contact als u hun motorfietsen moest herstellen (CGVS 9 februari 2016, p. 3). U verduidelijkte tevens dat de (Motor) Unthuruli Padayani als speciale eenheid achter de vijandelijke linies opereerde en hierbij vaak vergelijkbaar aan de Black Tigers of zelfmoordtijgers opereerde, waarbij u verduidelijkte dat zij bij dergelijke operaties meestal het leven lieten (CGVS 9 februari 2016, p. 2). Vervolgens wijzigde u evenwel andermaal uw verklaringen door aan te geven tot uw training lid te zijn geweest van deze (Motor) Unthurulli Padayani, maar na uw training deze eenheid van de LTTE verlaten te hebben (CGVS 9 februari 2016, p. 3). U hierop attent gemaakt dat u zich hiermee andermaal tegensprak gaf u te kennen officieel nooit tot deze eenheid behoort te hebben maar wel uw basistraining met hen gevolgd te hebben tijdens de periode van Vredesbestand (CGVS 9 februari 2016, p. 3). Vervolgens sprak u zich ook tegen of u al dan niet aanwezig was op de officiële inhuldigingssceremonie van deze (Motor) Unthurulli Padayani (CGVS, 9 februari 2016, p. 3 en 4). Geconfronteerd met een artikel over de inhuldigingssceremonie van deze speciale eenheid waarbij ook uw foto prijkt, gaf u schoorvoetend toe aanwezig te zijn geweest op een openingssceremonie van deze (Motor) Unthurulli Padayani eraan toevoegend - en andermaal in tegenspraak met uw eerdere verklaringen - dat de voertuigafdeling waar u voor werkte ook deel uitmaakte van deze groep (CGVS 9 februari 2016, p. 4). Vervolgens gaf u te kennen tot deze inhuldigingssceremonie (voorafgegaan door een periode van basistraining van 3 à 4 maanden) lid te zijn geweest van deze eenheid maar daarna niet meer (CGVS 9 februari 2016, p. 5). Opmerkelijk is dat u hierna nogmaals op deze verklaringen terugkwam door te stellen dat u tijdens de inhuldigingssceremonie van deze eenheid (toen ook de door u voorgelegde foto van u in Tijgergevechstuniform werd gemaakt) al geen deel meer uitmaakte van deze (Motor) Unthurulli Padayani (CGVS 9 februari 2016, p. 7). U gaf vervolgens aan op de dag van de inhuldigingssceremonie van deze speciale eenheid aanwezig te zijn geweest en toevallig uw uniform, nota bene hetzelfde als de leden van deze speciale eenheid, bij u te hebben gehad. U zou dit toen ook gedragen hebben. Toen u één van de leidinggevende van deze speciale eenheid, een zekere M., met zijn Field Bike zag, zou u achterop op zijn motorfiets hebben plaatsgenomen. Toen zou deze foto van u zijn gemaakt (CGVS 9 februari 2016, p. 7). Hierdoor zou u verkeerdelijk als een lid van deze eenheid beschouwd worden. Het zou aldus een misverstand betreffen. Bij het feit dat u duidelijk zwaarbewapend op deze motorfiets zit, dient niets gezocht te worden. Als strijder zou u altijd uw wapen bij u gehad hebben (CGVS 9 februari 2016, p. 7).

Voorts kan hier gewezen worden op fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd tijdens uw opgeenvolgende gehoren ten overstaan van het Commissariaat-generaal aangaande uw problemen met het leger na uw vlucht uit de Vanni in 2009. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag hierna twee keer door het leger opgesloten te zijn, een eerste keer drie maanden in het legerkamp van Munai, waar u na 3 maanden uit wist te ontsnappen en een tweede keer in het legerkamp van Sempianpattu, waar u tevens wist te ontsnappen. U werd immers na uw eerste ontsnapping immers door militairen van het SLA herkend en opgepakt op de kruising van Mannalkaddu (CGVS 20 maart 2012, p. 10 tem 14). Bij uw eerste gehoor in uw huidige asielaanvraag wijzigde u deze verklaringen. U bevestigde weliswaar in beide legerkamp te hebben vastgezet maar u tot twee keer toe te hebben kunnen vrijkopen en dus nooit ontsnapt te zijn. Wel gaf u aan dat toen u zich vrijkocht uit het legerkamp van Sempianpattu uw ontsnapping in scene werd gezet. U gaf ook te kennen tijdens uw vorige asielaanvraag gelogen te hebben over de duur van uw verblijf in het legerkamp van Munai en Sempianpattu. In werkelijkheid verbleef u in Munai legerkamp 7 maanden en geen 3 maanden zoals u de vorige keer had aangegeven. in Sempianpattu verbleef u in werkelijkheid ongeveer 7 maanden. Eind 2010 kwam u vrij (CGVS, p. 3, 4, 5 en 16). Tijdens uw derde gehoor op het Commissariaat-generaal in uw huidige asielaanvraag wijzigde u andermaal uw verklaringen hieraangaande. U verklaarde ditmaal in 2009 door het leger opgepakt te zijn in Point Pedro waarna u naar het legerkamp van Munai werd gebracht. Daar verbleef u tot het einde van de oorlog (officiële einde van de oorlog in Sri Lanka viel op 18 mei 2009). Hierna werd u vanuit het legerkamp van Munai overgebracht naar het legerkamp van Sempianpattu waar u ongeveer 5 à 6 maanden (wat in ruime zin overeenkomt met eind 2009 of begin 2010) verbleef. Hierna slaagde u erin zich vrij te kopen en werd u door een zeke Ma. uit dit kamp gebracht (CGVS 25 juni 2015 p. 12 en 13).

Het geheel aan bovenstaande bevindingen nopen mij ertoe te besluiten dat u op intentionele wijze getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met als doel uw eigen rol in de LTTE en de rol van uw groep in de LTTE te minimaliseren. U heeft duidelijk niet alle informatie aangegeven die u bezit.

Wat er ook van zij, uit de door u neergelegde stukken en uit uw verklaringen afgelegde ten overstaan van het Commissariaat-generaal blijkt overduidelijk dat u in het verleden deel uitgemaakt hebt van de Special Motorbike Brigade of Motor Unthuruli Padayani van de LTTE en tot de periode februari-maart 2009 deelgenomen hebt aan de strijd in Sri Lanka. Dit vindt voldoende steun in uw dossier. Niet alleen heeft u verschillende keren verklaringen in dit verband afgelegd ten overstaan van het Commissariaat-

generaal, uw behoren tot deze groep of eenheid van de LTTE blijkt tevens uit de door u neergelegde foto van uzelf in LTTE-uniform. Dat u uiteindelijk op het behoren tot deze groepering terugkwam tijdens uw opeenvolgende gehoren op het CGVS doet hieraan geen enkele afbreuk. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie en uit uw verklaringen blijkt immers overduidelijk dat het hier gaat om foto van leden van deze Special Motorbike Brigade. U bent duidelijk herkenbaar als de persoon achterop op deze motorfiets. Nog uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat deze foto werd genomen in het kader van de inhuldigingceremonie van deze eenheid waarbij ook de leider van de LTTE, Prabhakaran, aanwezig was. Dat u per toeval als vermeend lid van deze eenheid zou gefotografeerd zijn bij de inhuldigingsceremonie van deze brigade, zoals u uiteindelijk aangaf voor het Commissariaat-generaal, overtuigt geheel niet. Uit uw jarenlange lidmaatschap van de LTTE en deelname aan de strijd tot de laatste maanden van de oorlog blijkt tevens een sterke loyaliteit ten overstaan van de LTTE en de doelstellingen van deze organisatie. Het vermoeden bestaat daarnaast ook dat u binnen deze elite-eenheid een verantwoordelijke functie heeft bekleed. U gaf immers herhaaldelijk te kennen binnen de LTTE een leidinggevende functie te hebben bekleed. Zo gaf u op 25 september 2014 ten overstaan van het Commissariaat-generaal te kennen verantwoordelijke te zijn geweest van de sectie Wada Poor Munai (noorgelijke gevechtslinie) (CGVS, 25 september 2014, p. 20). Door uw houding ten overstaan van de Belgische asielinstanties heeft u evenwel geen duidelijk inzicht gegeven in uw operationele rol en bijdrage aan de specifieke doelstellingen van uw eenheid. Als dusdanig kan uw positie als lid van de Special Motorbike Brigade of Motor Uunthuruli Padaiyana slechts gelinkt worden aan wat hierover bekend is in de objectieve informatie. Minstens kan verwacht worden dat tijdens de zware doorgedreven trainingen van comandotroepen opgeleid om zelfmooraanslagen uit te voeren het belang van een onvoorwaardelijke inzet wordt bijgebracht. Er zijn evenmin redenen om aan te nemen dat u niet de opdrachten vervulde die uw behoren tot deze eenheid met zich meebrachten. Uw uitlatingen dat het merendeel van de leden van deze eenheid omkwamen tijdens de oorlog vormt tevens een bewijs van deze gevraagde onvoorwaardelijke inzet. Dat u de oorlog overleefde vormt hiervan geen tegenbewijs. Het is immers raden naar de ware beweegredenen van de LTTE om u in maart 2009 toestemming te geven zich via de zee achter de vijandelijke linies te begeven.

het UNHCR (UN High Commissioner for Refugees) benadrukt in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012 dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE, waaronder ook voormalige LTTE strijders of andere medewerkers, zoals u, als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. Aansluitend hierbij stelt UNHCR ook dat rehabilitees (vroegere LTTE leden die na de oorlog in rehabilitatie- of detentiecentra werden vastgehouden), zoals u, na hun vrijlating blijvende problemen kunnen ondervinden met de autoriteiten. Bijgevolg oordeelt het Commissariaat-generaal dat u terecht een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in het geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

Het UNHCR merkt in zijn richtlijnen van 21 december 2012 evenwel ook op dat asielaanvragen van personen die verdacht worden van banden met het LTTE, in het bijzonder voormalige kaderleden, ongeacht of zij betrokken waren bij militaire operaties, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de asielaanvraag, moeten onderzocht worden op mogelijke uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Een bijzondere aandacht moet volgens UNHCR hierbij worden besteed aan voormalige strijders van het LTTE. Het UNHCR stelt hierbij dat mogelijke uitsluiting op grond van het begaan van oorlogsmisdrijven en ernstige mensenrechtenschendingen, overeenkomstig artikel 1 F (a) van de Vluchtelingenconventie, van bijzonder belang is in de Sri Lankaanse context.

Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van deze terechte vrees voor vervolging, dient in het kader van onderzoek van uw asielmotieven bijgevolg tevens te worden nagegaan of artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 van toepassing is. Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet stelt overigens dat een asielzoeker wordt uitgesloten van de Vluchtelingenstatus indien hij of zij valt onder artikel 1 D, E of F van de Vluchtelingenconventie, hetgeen ook van toepassing is op personen die weten en willen hebben aangezet tot of anderszins hebben deelgenomen aan de in voornoemd artikel 1F genoemde misdrijven of daden. Dit onderzoek spitst zich toe op uw activiteiten als lid van brigade Motor Uunthuruli Padaiyana.

Artikel 1, F, lid a van het Verdrag van Genève stelt dat de bepalingen van het verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige reden zijn om te veronderstellen dat hij of zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Het statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof (Rome Statute of the International Court) van 17 juli 1998, geratificeerd door België, geeft de meest recente definities van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid waarover het Internationaal Strafhof rechtsmacht heeft. Artikel 7 van het Statuut van Rome bepaalt dat "onder misdaad tegen de menselijkheid een van de volgende handelingen verstaan wordt, indien

gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: (a) moord; (b) uitroeiing; (c) slavernij; (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt". Oorlogsmisdrijven worden in artikel 8 van het Statuut van het Internationaal Strafhof gedefinieerd afhankelijk van de aard van het conflict. De Sri Lankaanse burgeroorlog die aanvatte op 23 juli 1983 en eindigde op 19 mei 2009 wordt beschouwd als een niet-internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 8, paragraaf 2, lid c en e van het Statuut van Rome. Binnen deze bepalingen, waarbij sprake is van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, worden oorlogsmisdaden gedefinieerd als ernstige schendingen van gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève van 1949; en andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van internationaal recht. Art 8, par 2, lid c van het Statuut van Rome luidt als volgt: "In geval van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, ernstige schendingen van artikel 3 van ieder van de vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, te weten een van de volgende handelingen begaan tegen personen die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder leden van strijdkrachten die hun wapens hebben neergelegd en degenen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwondingen, gevangenschap of andere oorzaken: i. geweldpleging gericht op het leven en de lichamelijke integriteit, inzonderheid alle vormen van moord, verminking, wrede behandeling en marteling; ii. aantasting van de persoonlijke waardigheid, inzonderheid vernederende en ontterende behandeling; iii. het nemen van gijzelaars; iv. het uitspreken van vonnissen en tenuitvoerleggen van executies zonder voorafgaand vonnis uitgesproken door een op regelmatige wijze samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt die algemeen als onmisbaar worden erkend". Artikel 8, par 2, lid e van het Statuut van Rome luidt als volgt: "Andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van het internationaal recht, te weten een van de volgende handelingen: i. het opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op burgers die niet rechtstreeks aan de vijandelijkheden deelnemen; ii. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, en personeel dat gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève overeenkomstig het internationaal recht; iii. het opzettelijk richten van aanvallen op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, voor zover deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerdoelen wordt verleend krachtens het internationaal recht inzake gewapende conflicten; iv. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen gewijd aan godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of caritatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, voor zover deze niet worden gebruikt voor militaire doeleinden; v. het plunderen van een stad of plaats, ook wanneer deze bij een aanval wordt ingenomen; vi. het toepassen van verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap zoals gedefinieerd in artikel 7, tweede punt, f, gedwongen sterilisatie en andere vormen van seksueel geweld die een ernstige schending zijn van de Verdragen van Genève; vii. het onder de wapenen roepen of het in militaire dienst nemen van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij strijdkrachten of hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden; viii. het bevel geven tot verplaatsing van de burgerbevolking om redenen die verband houden met het conflict, tenzij de veiligheid van de betrokken burgers of dwingende militaire redenen dit vereisen; ix. het op verraderlijke wijze doden of verwonden van een vijandelijke strijder; x. het verklaren dat geen kwartier zal worden verleend; xi. het onderwerpen van personen die zich in de macht van een andere partij bij het conflict bevinden aan lichamelijke verminking of aan geneeskundige of wetenschappelijke experimenten van welke aard ook, die niet door de geneeskundige behandeling worden verantwoord, noch in hun belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar brengen; het vernietigen of in beslag nemen van eigendommen van een tegenstander tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van de dwingende omstandigheden van het conflict."

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en/ of medeverantwoordelijken voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele (strafrechtelijke) verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid vrijstelt. Artikel 12 (3) van de Kwalificatierichtlijn stelt in dit verband dat "Lid 2 (artikel 12 (2)) is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in dat lid genoemde misdrijven of daden". Artikel 25 lid 3 van het Statuut van Rome, dat handelt over individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid, stelt op zijn beurt dat "een persoon strafrechtelijk aansprakelijk en strafbaar voor een misdaad (is) waarover het Hof rechtsmacht bezit, indien die persoon: a. een dergelijke misdaad pleegt hetzij als individu, hetzij gezamenlijk met of door middel van een andere persoon, ongeacht of die andere persoon strafrechtelijk aansprakelijk is; b. opdracht geeft tot, verzoekt om of beweegt tot het plegen van een dergelijke misdaad die feitelijk plaatsvindt of waartoe een poging wordt gedaan; c. teneinde het plegen van een dergelijke misdaad te vergemakkelijken, hulp biedt, medewerking verleent of anderszins bijstand biedt bij het plegen daarvan of een poging tot het plegen, waaronder het verschaffen van de middelen tot het plegen; d. op andere wijze meewerkt aan het plegen of een poging tot het plegen van een dergelijke misdaad door een groep personen die handelt met een gemeenschappelijk doel. Deze medewerking moet opzettelijk zijn en moet hetzij: i. worden verleend met het doel de criminele activiteit of het criminele doel van de groep te vergemakkelijken, ingeval een dergelijke activiteit of doel een misdaad oplevert waarover het Hof rechtsmacht bezit; hetzij ii. worden verleend met kennis van de bedoeling van de groep om de misdaad te plegen; e. met betrekking tot de misdaad van genocide, rechtstreeks en openlijk anderen ertoe aanzet om genocide te plegen; f. een poging doet om een dergelijke misdaad te plegen door stappen te nemen, waardoor de uitvoering van de misdaad wezenlijk in gang wordt gezet, maar de misdaad niet wordt voltrokken ten gevolge van omstandigheden die onafhankelijk zijn van de wil van de persoon. Een persoon die de poging tot het plegen van de misdaad evenwel staakt of anderszins de voltrekking van de misdaad verhindert, is niet strafbaar krachtens dit Statuut voor de poging tot het plegen van de misdaad, indien die persoon volledig en vrijwillig van het misdadig oogmerk heeft afgezien." Zoals blijkt uit artikel 25 (3) (d) kan individuele verantwoordelijkheid ook vastgesteld worden door zich te richten op de groep waarmee de asielaanvrager geassocieerd wordt. Zoals aangegeven in paragraaf 59-62 (hoofding Organisations which commit violent crimes or incite others to commit them) van de UNHCR Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees volstaat lidmaatschap van een organisatie die gewelddadige misdrijven pleegt of anderen aanzet om deze te plegen op zich niet om een persoon uit te sluiten van de Vluchtelingenstatus. In overweging moet worden genomen of de asielaanvrager persoonlijk betrokken was bij daden van geweld van dergelijke organisatie of welbewust op substantiële wijze bijgedragen heeft aan dergelijke handelingen, dit in het volle besef van haar doelstellingen, methoden, activiteiten en plannen voor het plegen van handelingen in strijd met Artikel 1 F (a-c).

Op 18 mei 2009 kwam er een einde aan de burgeroorlog in Sri Lanka met de overgave van het LTTE en de dood van de leider van deze organisatie, Vellupilai Prabhakaran. Sinds het einde van de jaren 1980 tot begin 2009 controleerde het LTTE grote delen van het Noorden en het Oosten van Sri Lanka. Het leidde er een de facto staat. In de gebieden die het controleerde bouwde het haar eigen systeem van rechtshandhaving, eigen belastingheffingen, eigen immigratiedienst, banken en sociale diensten uit. Ook het militaire apparaat, met een land-, zee- (Sea Tigers) en luchtmacht (Air Tigers) en een eigen militaire inlichtingendienst (TOSIS) werd in die periode volledig uitgebouwd. Hierbij werd gretig gebruik of misbruik gemaakt van de periode van staakt-het-vuren (Ceasefire Agreement, CFA) dat begin 2002 werd afgekondigd tussen de regeringstroepen en het LTTE. Dat het LTTE dit staakt-het-vuren niet ernstig nam, bleek reeds in april 2003 toen ze het staakt-het-vuren eenzijdig opzegden. De Raad van de Europese Unie besliste op 29 mei 2006 om het LTTE als een terroristische organisatie te beschouwen. Om in haar politieke doelstellingen te slagen, maakte het LTTE immers gebruik van zowel militaire daden als van daden van terrorisme. In augustus 2006 herbegon de oorlog (Eelam IV of eindstrijd) na de afsluiting door het Sri Lankaanse leger van de A9 grensweg te Muhamalai.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt tevens dat sinds 29 mei 2009 de LTTE door de Europese Unie beschouwd wordt als een terroristische organisatie. Uit de ons beschikbare informatie komt immers onomstotelijk naar voren dat de LTTE in haar streven naar een eigen Tamilstaat (Tamil Eelam) zich ook op systematische wijze bezondigde aan terroristische acties waarbij tevens burgers het slachtoffer werden. Hierbij werd veelvuldig gebruik gemaakt van zelfmoordcommando-eenheden die buiten de gebieden onder haar controle aanslagen pleegden. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt tevens dat de **Motor Uunthuruli Padayani** (of Special Motorbike Brigade), waarvan u deel uitmaakte, een speciale eenheid van elitesoldaten binnen de LTTE was die speciaal getraind werd om terroristische zelfmoordoperaties uit te voeren, iets wat u nota bene beaamde tijdens uw opeenvolgende gehoren op het Commissariaat-generaal. Deze informatie is toegevoegd aan het administratieve dossier.

Met de nodige omzichtigheid kan dan ook worden besloten dat het louter behoren tot een speciale eenheid die getraind is om dergelijke zelfmoordacties uit te voeren volstaat om te besluiten dat u welbewust op substantiële wijze bijdrage heeft geleverd aan handelingen van de LTTE die ertoe geleid hebben dat deze door de Europese Unie op de lijst van terroristische organisaties werd geplaatst. Het plegen van terroristische aanslagen gericht tegen burgers is een schending van het oorlogsrecht in de zin van artikel 8 van het ICC Statuut.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen wordt geconcludeerd dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u medeverantwoordelijk bent en bewust heeft bijgedragen aan het begaan van oorlogsmisdaden en ernstige, niet-politieke misdrijven, en u derhalve dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie op grond van artikel 1, F, (a) en (b) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Om bovenvermelde redenen kan ook de subsidiaire bescherming u niet worden toegekend. Immers, artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: (a) hij zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid; [...] (c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Wanneer de Commissaris-generaal een asielzoeker uitsluit van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiair beschermde, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw profiel als voormalig lid van de LTTE niet in twijfel wordt getrokken en dus als geloofwaardig wordt beoordeeld. Gelet op de bepalingen van UNHCR in voornoemde Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012, kan zoals aangegeven in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie allerminst worden uitgesloten. Het CGVS is daarom van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Sri Lanka.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

1.2. Stukken

De Raad ontving op 12 oktober 2016 een brief van verzoekende partij. Een kopie ervan werd ter terechtzitting neergelegd, alsook een aanvullende nota gedateerd 29 november 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 juli 2016 aan dat uit de feiten zoals weergegeven in de bestreden beslissing en in de motivering van de bestreden beslissing worden uiteengezet kan blijken "dat verzoeker dus omwille van zijn voormalige banden met het LTTE vervolging vreest vanwege de Sri Lankese militaire overheden en dient hij derhalve verwijderd te blijven uit zijn land van herkomst". Verzoeker kan het er niet eens zijn dat hij uitgesloten werd van de vluchtelingenstatus. Hij meent dat de bestreden beslissing "op disproportionele wijze hamert op zijn al dan niet vermeend lidmaatschap van Unthurulli Padayan". Verzoeker meent dat in het algemeen "is het zo dat verzoeker nooit heeft ontkend dat hij zijn verklaringen heeft gecorrigeerd; zeker omdat hij ten opzichte van zijn eerste asielaanvraag inderdaad andere verklaringen heeft afgelegd en daarbij ook steeds in het achterhoofd worstelde met het idee dat ze hem niet zouden geloven als er teveel tegenstrijdigheden zouden zijn met zijn eerste relaas, zorgde dit gegeven ook voor druk; bovendien worstelt verzoeker uiteraard met stress omwille van de oorlog als dusdanig, het feit dat de procedure blijft aanslepen, waarbij zijn familie ondertussen ook nog steeds in gevaar verkeert in Sri Lanka, enz; bij elk gehoor heeft verzoeker trouwens aangegeven dat hij veel stress had en in de war kwam door de aard en de hoeveelheid van de vragen en daarbij zelfs vergeetachtig wordt".

Verzoeker benadrukt dat hij lid geworden is "in de periode van het vredesbestand en kreeg hij een basisopleiding; daarna werd hij geaffecteerd naar de logistieke afdeling vervoer. Tijdens de eindstrijd werd hij opgevorderd om mee te strijden, aangezien er in zijn streek hoe dan ook niet te ontkomen was aan die opvoeding en hij verschillende keren probeerde te "ontsnappen" maar telkens terug werd opgevorderd om mee te strijden. In die periode was het alle hens aan dek en opereerde het LTTE uiteraard niet meer onder de traditionele indelingen, - die allemaal gedecimeerd waren.

Verzoeker behoudt zich het recht voor om op duidelijke wijze zijn opleiding en zijn rol binnen het LTTE nogmaals toe te lichten ter zitting. Geenszins heeft hij deelgenomen aan gevechten, laat staan

misdaden tegen de menselijkheid of oorlogsmisdaden" waarbij verzoeker verwijst naar de richtlijnen van UNHCR inzake Sri Lanka.

Verzoeker betwist dat zijn uitsluiting op basis van zijn activiteiten als lid van brigade Motor Uunthuruli Padaiyana correct zijn nu hij *"nooit heeft deelgenomen aan activiteiten van de brigade 'Motor Uunthuruli Padaiyana'".* Hij kreeg *"slecht een basistraining"*, tijdens het vredesbestand. Verzoeker meent nog dat deze conclusies genomen zijn op basis van een foto en de bestreden beslissing: *"de Verzoeker brengt in herinnering dat er inzake zijn eerste asielaanvraag getwijfeld werd aan zijn profiel en dat hij zelf die foto heeft neergelegd, nadat hij hieromtrent opzoekingen heeft gedaan en deze foto werd genomen nav een ceremonie, en houdt geen enkel bewijs in van een concrete deelname aan activiteiten."*

Verzoeker meent nog dat het commissariaat generaal zelf geen enkel bewijs heeft gevonden van deelname van verzoeker aan enige activiteit, *"behalve die activiteiten die verzoeker zelf heeft beaamt en toegelicht; en waarbij vaststaat dat hij ook geen andere kant opkon. Verzoeker vestigt de aandacht op de zware consequenties van een uitsluiting, waarbij de bewijslast bij de Commissaris generaal rust."*

Anderzijds, is het essentieel om een onderscheid te maken tussen het LTTE, dat gemarkeerd werd als een terroristische "organisatie" en de rol van een individu dat in casu uiteraard wel geopereerd heeft binnen die organisatie. De bestreden beslissing gaat echter ook voorbij aan het feit dat verzoeker afkomstig uit een gebied dat destijds volledig gecontroleerd werd door het LTTE, waarbij er in casu ook geen ontkomen was aan deelname aan de strijd, nadat deze hervat was. Verzoeker opereerde in die periode in de logistiek".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voorop wordt vastgesteld dat verzoekers identiteit en nationaliteit niet in het geding zitten. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betwist niet dat verzoeker mits zijn verklaringen en documenten genoegzaam zijn identiteit, etnische herkomst en nationaliteit staft. Evenmin wordt betwist dat verzoekende partij lid was van de LTTE.

2.4. Verzoekende partij diende een derde asielaanvraag in. De eerste asielaanvraag werd in beroep door de Raad verworpen bij arrest nr. 94 546 van 3 januari 2013. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat verzoekende partij doorheen zijn asielaanvragen telkens andere verklaringen aflegde over zijn aansluiting bij de LTTE, het aantal jaren dat hij bij de LTTE was aangesloten en zijn eigenlijke functie binnen de LTTE.

2.5. Ter terechtzitting werd verzoeker hiermee geconfronteerd en werd duidelijk gewezen op de consequenties van zijn wisselende beweringen en werd voorts verwezen naar de landeninformatie bij het administratief dossier waaruit niet afgeleid worden dat, indien verzoeker inderdaad enkel met een ziekenwagen reed zoals hij ter terechtzitting nog beweerde, er beletsels zijn die hem kunnen verhinderen naar zijn land terug te keren.

Voorts werd er ook op gewezen dat de commissaris-generaal besliste dat in zijn asielaanvraag de toepassing van de uitsluitingsclausules dienden toegepast te worden. Verzoeker verontschuldigt zich voor de verschillende versies van zijn verklaringen en wees erop dat zijn echtgenote nu pas in België is aangekomen en hij vreesde voor haar veiligheid in Sri Lanka omwille van zijn problemen. Verzoekers

echtgenote is met een Maleis paspoort naar België gekomen maar is eerst met een Sri Lankaans paspoort naar Maleisië gereisd. Nadat de Raad verzoekers medewerkingsplicht benadrukte en zijn verantwoordelijkheid voor de gevolgen van zijn verklaringen stelt verzoeker dat hij zelf de bewijzen van zijn LTTE-functie heeft aangebracht bij de Belgische asielinstanties en hij onder meer de foto die hij op internet kon terugvinden aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gegeven. Verzoeker geeft ter terechtzitting uiteindelijk toe dat hij, zoals in de bestreden beslissing reeds werd geconcludeerd, inderdaad lid was van de eenheid Motor Uunthuruli Padai/Padayana (of Special Motorbike brigade). Hij stelt niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka omdat hij actief gestreden heeft in de oorlog.

2.6. Verzoeker heeft vóór de ter terechtzitting nog volgende verklaringen neergeschreven:

"Geachte heer, mevrouw

Ik ben geboren in noord province van Sri Lanka in Kilinochi op 1984. Mijn gezin bestaat uit 4 personen ik, mijn zus en mijn ouders. Ik studeerde op dat moment in Kanagapuram maga vithalayam. Wij waren geen rijke familie dus ik heb tot 11de leerjaar gestudeerd daarna ik stoppte ik met ondewijs.

Op het jaar 1995 bevond een actie plaats met de banaming "Suriyakathir". Tijdens de oorlog verplaatsete LTTE zich van Jaffna naar Vanni. Sinds dat moment probberden Sri Lankeese militairen om Puththukudiyiruppu te veroveren. Sri lankese luchtmacht bombarderden elke dag in Vanni daardoor sterfde onschuldige mensen. Ik zag elke dag deze ramp ik zag met men twee ogen hoe mijn vrienden, familie, kinderen , en oude opa's en oma's stierf. Van daar besloten wij om bij LTTE aan te sluiten.

Sinds dat ik aangesloten was kreeg ik basis training. Tijdens dat training selecteerden ze bepaalde soldaten voor motor soldaten. Daar in kreeg ik een jaar lang speciale training. Na de training kreeg ik promotie tot de communicatie person van dat groep. Daar werkte ik paar jaar lang. Tijdens dat oorlog was ik de wapens suppleer van dat team in 'mugamaalai attack'. Tijdens het begin van 2008 moest ik mee vechten. Want tijdens de laatste oorlog moesten iedereen van LTTE me vachten. De Sri Lankeese militairen kwamen op weg naar Kilinochi daar ging ik hen stoppen waar door ze 40km achterstand hadden. Na dat veroverde ze Kilinochi nadien gingen ze naar Darmapuram en Visvamadu op dat gevecht deed ik ook mee ze wonnen ons en we gingen achteruit naar Suganthirapuram. Ik deed ook meen aan het gevecht van puthukudiyiruppu en sugathira puram. Toen ze ook naar kwamen ging ik via Matthalan zee met mijn familie en 4 soldaten naar Jaffna pathurai.

Wat ik boven hebt meld is alles correct waarom dat ik heeft gelogen is om dat de Europese uni LTTE als terroristen heeft verklaart en ik was beetje bang om de waarheid te zeggen. U hebt verklaart dat ik dood angst heb in Sri Lanka van daar vraag ik dat jullie mij een positieve antwoord geven.

Met vriendelijke groeten

K. V."

2.7. Verzoekers advocaat stelt in een aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting van 29 november 2016, dat verzoeker aansloot bij de LTTE in de periode van het vredesbestand, toen het LTTE massaal rekruteerde en "via sensibilisering in scholen en andere terreinen waar jeugd actief was en met een agressieve propaganda heel wat jongeren wist te overtuigen van een gerechtvaardigde strijd voor een eigen Tamil staat. Zo ook verzoeker, die van kindsbeen af geconfronteerd was geworden met geweld en onrecht tov de Tamil, die zonder onderscheid naar leeftijd of geslacht vaak op brutale manieren werden gedood; Zo sloot hij zich aan toen hij nog minderjarig was, nadat hij de elfde klas had beëindigd en kreeg hij na de algemene basistraining, een opleiding bij de speciale motorbrigade. Dit alles gebeurde ten tijde van het vredesbestand. Uiteraard diende verzoeker als getrainde en opgeleide strijder deel te nemen aan de gevechten toen deze terug in alle hevigheid losbarsten tussen het LTTE en het regeringsleger tijdens de zogenaamde eindstrijd. Verzoeker was hiertoe verplicht en werd meermaals opgevorderd; op dat ogenblik had hij geen andere keuze. Het is trouwens in die periode dat hij gehuwd is en ook snel een kind kreeg, met de bedoeling om zich aldus te kunnen onttrekken aan de recrutering, tevergeefs. Verzoeker benadrukt dat hij weliswaar in de gevechtslinies stond en hierbij instond voor bevoorrading van de frontlinie waarbij hij ook herhaaldelijk werd ingezet bij levensgevaarlijke opdrachten, doch nooit tegen burgerdoelwitten; hun opdracht bestond er immers in het oprukken van het regeringsleger tegen te houden door inderdaad vaak achter de linies aanslagen te plegen tegen hun materieel, zeker toen het terrein van het LTTE nav de verschillende confrontaties steeds kleiner werd.; hierbij diende hij ook deel te nemen aan de evacuatie van de LTTE slachtoffers-gesneuvelden en gewonden. Er was immens menselijk leed, geen enkele vooruitgang in de gevechten en verzoeker probeerde verschillende keren te ontsnappen, wanneer hij bvb in het kader van een missie buiten de gevechtszone kwam (ziekenhuis enz) maar werd telkens weer thuis "opgehaald".

Het is een feit dat de gevechtseenheden van het LTTE danig geïndoctrineerd werden en dat het martelaarsschap hoog in het vaandel werd gedragen; verzoeker was echter geenszins deel van het ideologische en of structureel kader van het LTTE; hij beschouwt zichzelf als een slachtoffer van het systeem en was op het ogenblik van zijn inlijving grotendeels onwetend omtrent de uitwassen van de

organisatie, waardoor zij later terecht kwam op de lijst van terroristische organisaties. Met betrekking tot de uitsluiting : Verzoeker betwist de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Hoe wreed en ernstig de gevechten ook zijn geweest, -en dit wordt niet ontkend- de opdrachten van verzoeker kaderden nog steeds binnen de "normale opdrachten inzake oorlogsvoering" Verzoeker was niet de ideoloog van het LTTE en beschouwt zich trouwens ook als slachtoffer. Hij heeft nooit deelgenomen aan acties tegen burgers of burgerdoelwitten. Verzoeker ziet dan ook niet in waarom de beslissing van uitsluiting, die enorme zware gevolgen zal hebben op zijn status, op hem van toepassing zou kunnen zijn. Hij verzoekt daarom de Raad hem te erkennen als vluchteling omwille van zijn vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar Sri Lanka omwille van zijn rol binnen het LTTE."

2.8. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij na de elfde klas toetrad tot de LTTE. Hij werd ingeschakeld bij de militaire operaties in Jaffna aan de zee kant. Verzoeker stelt dat de elitetroepen van Special Motorbike brigade werden opgeleid om ook achter de vijandelijke linies te vechten, wat hij ook gedaan heeft tot het einde van de oorlog. Hij benadrukt dat dit een bijzonder gevaarlijke militaire taak was en dat velen stierven tijdens de confrontaties met het leger. Verzoeker werd in de vierde maand van 2009 gearresteerd. Verzoeker stelt dat zijn bataljon aanhoudend gevochten heeft tegen het Sri Lankaanse leger en als dusdanig niet veilig was in handen van het Sri Lankaanse leger. Hij heeft zich zo snel mogelijk vrijgekocht. Zijn familie heeft hiervoor veel geld betaald.

2.9. Ter terechtzitting verklaart verzoeker nog dat hij gevochten heeft tegen het Sri Lankaanse leger bij belangrijke militaire confrontaties tijdens de Eelam IV Oorlog, waaronder de slag bij Maradarm en Muruhandy, en dat hij ook betrokken was bij de wapenlevering voor de Nagamalai aanval: "*Want tijdens de laatste oorlog moesten iedereen van LTTE meevechten*". Voorts verklaarde verzoeker dat de "*Sri Lankaanse militairen kwamen op weg naar Kilinochi daar ging ik hen stoppen waardoor ze 40km achterstand hadden. Nadien veroverde ze Kilinochi gingen ze naar Darmapuram en Visvadamu*" en na het verliezen van deze slag trok de motorbrigade zich terug in Suganthirapuram. Verzoeker verklaarde ook meegevochten te hebben bij de veldslagen van van puthukudiyiruppu en Sugathirapuram. Hij vluchtte via de zee in Maththalan met zijn familie en vier soldaten naar Jaffna Pathurai.

2.10. Verzoekers deelname aan de burgeroorlog als soldaat bij de LTTE Special Motorbike Brigade of Motor Uunthuruli Padaiyana kan niet langer ter discussie staan. Ter terechtzitting zijn beide partijen het hierover eens.

2.11. Gelet op de toegevoegde landeninformatie, in het bijzonder de "*COI Focus SRI LANKA, Terugkeer naar Sri Lanka*" van 6 oktober 2015 kan aldus, met de commissaris-generaal, het bestaan in verzoekers hoofde van een terechte vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

2.12. De commissaris-generaal motiveert voorts dat UNHCR in zijn richtlijnen van 21 december 2012 (toegevoegd aan het administratief dossier) stelt "*dat asielaanvragen van personen die verdacht worden van banden met het LTTE, in het bijzonder voormalige kaderleden, ongeacht of zij betrokken waren bij militaire operaties, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de asielaanvraag, moeten onderzocht worden op mogelijke uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Een bijzondere aandacht moet volgens UNHCR hierbij worden besteed aan voormalige strijders van het LTTE. Het UNHCR stelt hierbij dat mogelijke uitsluiting op grond van het begaan van oorlogsmisdrijven en ernstige mensenrechtenschendingen, overeenkomstig artikel 1 F (a) van de Vluchtelingenconventie, van bijzonder belang is in de Sri Lankaanse context.*"

2.13. De commissaris-generaal wijst erop dat "*De Raad van de Europese Unie besliste op 29 mei 2006 om het LTTE als een terroristische organisatie te beschouwen*". De Raad stelt vast dat deze beslissing de burgeroorlog in Sri Lanka genuanceerder voorstelt dan de bestreden beslissing. Immers in het door de commissaris-generaal aangehaalde Besluit 2006/379/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2006 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, om het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam - Bevrijdingstijgers van Tamil Eelam) formeel in te schrijven op de lijst van terroristische organisaties, worden eveneens de Sri Lankaanse autoriteiten opgeroepen de cultuur van straffeloosheid en de gewelddaden in de door de regering gecontroleerde gebieden tegen te gaan. Voorts wordt aangegeven dat de opleving van het geweld niet enkel het werk is van het LTTE maar ook van de Sri Lankaanse autoriteiten. Ten slotte wordt "*met bezorgdheid nota genomen van het toenemend aantal buitengerechterlijke executies*" in het gebied onder de controle van de Sri Lankaanse overheid. Deze bevindingen kunnen ook blijken uit de informatie toegevoegd aan het

administratief dossier onder meer uit het *“Raport of the secretary-general's panel of experts on accountability in Sri Lanka, 31 March 2011”*, de toegevoegde *“SRB Sri Lanka, militaire nederlaag LTTE”* en *“Risico bij terugkeer, 6 oktober 2015”*, de stukken, rapporteringen uit de pers en meerdere publicaties inzake Sri Lanka, en de *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012”* die nog een lijst met specifieke oorlogsmisdaden vermelden.

2.14. De bestreden beslissing stelt: *“Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt tevens dat de Motor Uunthuruli Padayani (of Special Motorbike Brigade), waarvan u deel uitmaakte, een speciale eenheid van elitesoldaten binnen de LTTE was die speciaal getraind werd om terroristische zelfmoordoperaties uit te voeren.”*. Waar de commissaris-generaal nog stelt dat verzoeker dit *“nota bene beaamde tijdens uw opeenvolgende gehoren op het Commissariaat-generaal”* kan uit de lezing van dit gehoor blijken dat verzoeker uiterst verward was en verstrikt raakte in zijn verklaringen in een poging om zijn rol de LTTE te verdoezelen. Indien verzoeker en niet het CGVS hiervoor verantwoordelijk is, dan nog moeten zijn aanhoudende bevestigingen van de door de dossierbehandelaar aangebrachte feiten om ze daarna bij confrontatie met tegenstrijdigheden te ontkennen of te wijzigen, met enige voorzichtigheid worden benaderd. De Raad meent dan ook dat objectieve informatie over deze speciale eenheid *in casu* essentieel is.

2.15. Waar de bestreden beslissing stelt dat deze bovenvermelde *“informatie is toegevoegd aan het administratieve dossier”* kan de Raad slechts vaststellen dat over de Motor Uunthuruli Padayani ofwel een veelvoud van dezelfde informatie is toegevoegd (met name stukken 5 en 6 in de landeninformatiemap met 25 pagina's foto's genomen tijdens een defilé van deze brigade over de handigheid met /kunsten op hun motors) dat enkel het bestaan bevestigt van deze eenheid maar geen nadere informatie geeft over hun werkwijze en taken. Voorts betreft de informatie de LTTE in het algemeen, onder meer uit kranten en Wikipedia (stukken 7 en 11), wat bezwaarlijk kritische bronnen zijn, over de *“Black Tigers”* dat een ander LTTE bataljon betreft (Wikipedia). Indien de bestreden beslissing lijkt te stellen dat de Motor Uunthuruli Padayani eenzelfde werkwijze aanhield dan is dit strijdig met de conclusies dat de Motor Uunthuruli Padayani speciaal getraind werd om terroristische zelfmoordoperaties uit te voeren tenzij hiermee zou bedoeld worden dat deze zelfmoordacties tegen het leger gericht zijn. Het komt immers voor dat elitesoldaten zolang mogelijk in leven moeten gehouden worden of ingezet worden in *high profile* militaire operaties. Het stuk bijgevoegd over zelfmoordaanslagen gevoerd door de LTTE vangt aan met een waarschuwing van de editor dat *“90% van de burgerlijke slachtoffers aan de overheid toe te schrijven zijn”*, de informatie afkomstig is van *“de meest anti-LTTE groep”*. Waar in het CGVS-gehoor gesteld werd dat *“Onze contactpersoon bevestigt dat de foto die u neerlegt van Uthuruli Padayanis is en dat die getraind zijn om terroristische zelfmoordoperaties uit te voeren?”* wordt deze informatie evenmin bij het administratief dossier gevoegd (CGVS-gehoor 9 februari 2016). Voorts ontbreekt informatie over de plaatsen die verzoeker specifiek opsomt waar hij op het einde van de oorlog werd ingezet - Yakacchi, Muhamalai en Nethaliyanu *“valt onder Viswamadhu, daar stond ik ook in de frontlinie”* (CGVS-gehoor 9 februari 2016) - en de naderhand opgesomde veldslagen waaraan verzoeker deelnam. Ten slotte stelt de Raad vast dat de bewoordingen in de analyse van *“satp.org”* bezwaarlijk neutraal voorkomt. Indien de commissaris-generaal echter meent dat deze informatie toch nuttig en bruikbaar is, dient deze informatiebron minstens toegelicht te worden nu de Raad hiertoe geen onderzoeksbevoegdheid heeft.

2.16. Steunend op artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *“de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”*. Gelet op de vaststelling dat waar de bestreden beslissing in wezen stelt dat de Motor Uunthuruli Padayani een terroristische eenheid was binnen het LTTE-leger, het administratief dossier geen nuttige informatie over dit bataljon bevat. Voorts steunt de bestreden beslissing op informatie die ofwel niet in het administratief dossier werden opgenomen ofwel waarvan de aard, de oorsprong en de objectiviteit niet is te achterhalen of kan komen vast te staan (zie boven) of nog op analyses die gedateerd zijn (stuk 7).

De Raad is dan ook van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juni 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK